

redresseret i de 3 Aar, og da man tillige faae, at det kunde være til stor Nytte, hvis man beholdt den midlertidige Jagtlov noget længere, blev den forlænget paa 3 Aar. (Fischer: Ja, det har jeg jo sagt.) Nu er jeg meget bange for at vende tilbage til de Bestemmelser, der findes i Jagtloven af 1871, thi jeg tror næppe, at de ville blive optagne i nogen ny Lov. Jeg tror, at man vil være enig om, at det er ikke tilfredsstillende Bestemmelser, der findes i den, ikke alene Fredningsbestemmelserne, men ogsaa andre Bestemmelser, f. Ex. Fordringerne med Hensyn til Bevistjorelsen for ulovlig Jagt, Mulkterne osv. Denne Lov har mange Svagheder, saa at jeg er overbevist om, at den vil aldrig blive fornyet. For saa vidt jeg foreslaar den midlertidige Jagtlov forlænget i 3 Aar, skal jeg erklære, at det er mig ikke magtpaaliggende at faae en saa lang Forlængelse; hvis det ærede Medlem tror, at vi kunne faae en ny Jagtlov næste Aar, skal jeg ikke have Nogetshelst imod, at man forandrer 3 Aar til 2 Aar eller til kun 1 Aar, thi det er mig ikke saa meget om at gjøre at faae de 3 Aar slaaet fast, men jeg synes kun, at det er rigtigst at beholde den midlertidige Lov, indtil vi faae en ny vedtaget. Saa vi vedtaget en ny Lov til næste Aar, falder jo denne bort, men vedtage vi den, have vi jo Tid at løbe paa og behøve ikke Hastværksarbejde, men kunne gennemgaa Sagen grundig, og kunne, inden den midlertidige Lov udløber, faae en ny Jagtlov, der tilfredsstillter de Fleste, som sætte Pris paa den.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling  
vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.

**Fischer:** Jeg anser det for nødvendigt, at dette Lovforslag bliver behandlet sammen med det Lovforslag, der allerede er tilstede. Jeg kan derfor ikke se, at der er Andet at gjøre end at henvise Lovforslaget til det Udvalg, som derom er nedsat.

**Mourier-Petersen:** Jeg vil meget fraraade, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, der er nedsat, thi jeg kan ikke se, at der er det Allermindste i Veien for, at dette Lovforslag kan gaa sin Gang uden Hensyn til, hvad det andet Lovforslags Skjebne bliver. Kan det andet Lovforslag fremmes, og blive vi enige om at vedtage en revideret Jagtlov,

er der ikke det Allermindste til Hinder derfor; saa bortfalder den midlertidige af sig selv, saa træder den anden i Stedet; men bliver den reviderede Jagtlov ikke til Noget, og det har jeg rigtignok al mulig Grund til at antage, naar jeg tager Hensyn til det meget fremrykkede Tidspunkt, hvorpaa vi nu befindes os, vilde jeg meget beklage, om vi ved den usikre Udsigt til at faae den reviderede Jagtlov skulde slyde Ram forbi til at faae den midlertidige Jagtlov; thi hvad den midlertidige Jagtlov angaar, kan jeg saa ganske slutte mig til, hvad Indbringeren har udtalt om den. Det har været en nyttig og gavnlig Lov, og det vilde være meget beklageligt, om vi den 12te September 1885 skulde jævne dens Bestemmelser. Jeg vil meget indstændig tilraade, at vi ikke henvise denne Lov til det Udvalg, der en Gang er nedsat, men at vi søge at fremme denne Lov saa hurtigt som muligt, for at den kan komme over i det andet Thing, og vi kunne se, hvad Beslutning man tager der.

**Friis:** Jeg vil meget tilraade, at nærværende Lovforslag henvises til Udvalget, for at det kan blive behandlet sammen med det, det naturligt hører til. Jeg tror, at have vi gode Raad til at vente med saa mange andre store, vigtige Love, ere vi jo virkelig heller ikke nødte til at vedtage midlertidige Bestemmelser med Hensyn til Jagten.

**Mourier-Petersen:** Jeg kan ikke indse, at, fordi vi ere saa uheldige ikke at faae mange og vigtige Love ud, hvis Gjennemførelse vi vist Alle anse for i høi Grad ønskelig, skulde vi undlade at modtage en Lov, der ganske vist i Sammenligning med mange af de andre Love kun kan siges at være en Bagatel, men som dog er en Lov, hvorpaa en stor Del af Befolkningen sætter megen Pris. Nei, lad os tage mod, hvad vi kunne faae, og saa nøies med det, selv om det ogsaa kun er en lille Mundfuld; thi saa kunne vi dog altid være glade ved, at vi have faaet Noget.

**Saffner:** Jeg kan heller ikke se Andet, end at, dersom Forslaget om Henviisning til Udvalget bliver vedtaget, er det det Samme som at umuliggjøre Lovforslagets Fremme. Jeg har dog ikke stort Haab om, at det skal blive ført igjennem, men heller ikke jeg synes, man skal opgibe Forsøget. Jeg er fuldkommen enig med de Herrer, som have udtalt, at de ikke kunne indse, hvad Skade det gjør, om denne Lov bliver vedtagen. Selv om en anden Lov bliver vedtagen, som der endnu er mindre Sandsynlighed for bliver vedtagen, følger det jo af sig selv, enten at den mid-